



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 3. Vtru[m] Sancti in cœlis ore[n]t pro defunctis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

2. Obie-
ctio, de
Traiano,
& alijs ex
inferno sal-
uatis.

Obijcitur Secundò : Damascenus *Oratione de
ijs qui in fide dormierunt*, dicit Traianum precibus
S. Gregorij ex inferno liberatum: & animã cuius-
dam Falconillæ paganæ femine precibus S. The-
clæ primæ martyris. Idem refert ex Palladij hi-
storia Lausiacã, cranium cuiusdam idololatræ
respondisse S. Macario, *Damnatos sentire aliquod so-
latium, quando pro ipsis preces offerret.*

Soluitur,

Respondeo: Exemplum istud de Traiano vi-
deri totum fictitium; vt docet Canus lib. 11. De
locis, cap. 2. & 3. & multi recentiores. Quomodo
enim credibile est, Traianũ, qui non tantũ fuit
idololatra per omnem vitam, & infinitos Sanctos
affecit martyrio, & præposteræ libidini deditus
fuit, sed etiam voluit statuum suam adorari; post
quingentos annos, ob opus misericordiæ planè
naturale viduę præstitum in infidelitate & pecca-
to mortifero, ex inferno esse liberatũ; aut B. Gre-
gorium ob tantillũ opus id à Deo petere voluisse?
Adde, in eadem historiã dici S. Gregorium ob
hanc petitionem fuisse punitum perpetuo stoma-
chi dolore. Quomodo ergo in re tanta fuit exau-
ditus, si petendo peccauerit? Dicendum ergo,
Damascenum non esse auctorem istius orationis,
sed Græcum aliquem parum eruditum. Nam in
eadem oratione dicitur, *Multos alios infideles in in-
ferno fuisse à Christo illuc descendente, & prædicante
conuersos, & saluatos*: quod est error exploratus
& euidens. Similiter apocrypha est illa historia de

cranio: tum ob alias causas, tum quia in Palladio
non reperitur. Neque etiam credibile est, Maca-
rium pro damnatis orare consueuisse.

DVBIVM III.

Vtrum Sancti in calis orant pro defunctis?

Dominicus Soto dist. 45. quæst. 3. art. 2. ne-
gat; eò quòd oratio Sanctorum non sit sa-
tisfactoria: Suffragia autem non prosunt, nisi per
modum satisfactionis.

39
Don. Soto
negat.

Sed hæc sententia defendi non potest. Primò, *Affirma-
tur.* Quia Luca 16. v. 9. dicitur: *Facite vobis amicos de
mammona iniquitatis, vt, cum desereritis, excipiant vos
in æterna tabernacula*: in quem locũ vide Ambros.
in Comment. & August. lib. 21. de Ciuit. cap. 27.
Secundò: Quia Ecclesia in oratione, *Deus venia
largitor, rogat Deum, vt B. Virgine, & omnibus San-
ctis intercedentibus, animas defunctorum ad perpetua
beatitudinis consortium perducere dignetur.*

Ad rationẽ Soti, Resp: Etsi oratio Sanctorũ nõ
sit satisfactoria, est tamen impetratoria, & sic ap-
plicat quòdammodo animabus Christi satisfactio-
nes. Precatur enim Sancti, vt Deus propter Chri-
sti & Sanctorum satisfactioes illis condat; quomodo etiam nobis gratiam impetrant; quam-
uis Deus non statuerit nobis gratiã conferre, nisi
interueniente aliquo merito, saltem Christi, vt ali-
bi dictum est.

Soti ratio
soluitur.

DE SACRAMENTO EXTREMAE VNCTIONIS.

Circa Quæstionem 29. 30. 31. 32. & 33.

CAPVT I.

De Essentialibus huius Sacramenti.

DVBIVM I.

*Vtrum Extrema Vnctio sit verum nouæ
Legis Sacramentum?*

Hæretici
negantes.

PRimi, qui hoc Sacramentum sustulerunt,
videntur fuisse Waldenses; vt refert Tho-
mas Waldensis Tom. 2. cap. 163. Hos se-
cutus est Wicleff, & demũ hæretici no-
stri temporis.

Sententia
firmans
est de fide.

Sed certã fide tenendum est, extremam Vn-
ctionem esse verum & propriè dictum nouæ legis
Sacramentũ. Patet ex Concilio Trident. sess. 14.
can. 1. De extremã Vnctione: *Si quis dixerit, extre-
mam Vnctionem non esse verè at propriè Sacramentum
à Christo Domino nostro institutũ, & à B. Iacobo Apo-
stolo promulgatum, sed ritum tantum acceptum à Patri-
bus, aut signentũ humanum, anathema sit.* Idem patet
ex Concil. Florentino, cui interfuerunt Græci,
& simul cum Latinis approbarunt Armenorum
instructionem.

Expeditur
locus Mar-
ci 6. de Vn-
ctione
sgrorum.

Probatur Primò: Marci 6. *Vngebam (Apostoli)
oleo multos agros, & sanabant.* Hunc locum intelli-
gi de hoc Sacramento probat multis Maldonatus;

& insinuat Hieronymus in Commentario huius
loci, dicens: *Cum vngunt oleo agros, infirmitatem
fidei virtute corroborant, vbi satis indicat, se non lo-
qui de dono miraculorum, sed de Sacramento in-
terius sanante.* Clariùs adhuc Beda, Theophyla-
ctus, Oecumenius, Euthymius, Albertus Magnus,
& Dionysius Carthusianus in hunc locum Marci,
& Beauxamis tom. 2. fol. 516. Thomas Walden-
sis suprã, Alphosus à Castro verbo *Extrema Vnctio*,
Petrus Soto lect. 1. Francisc. Victoria lect. 213.
Probatur: quia omnia hæc insinuatur, quæ ad ra-
tionem huius Sacramenti pertinent; Materia re-
mota, *Oleum*; propinqua, *Vnctio*; Minister, *Apostoli*,
sub quibus intellige *Sacerdotes & Presbyteros*, Apo-
stolorum in hoc successores: subiectum quod vn-
gitur, *Infirmis*; effectus, *Sanatio*, corporis scilicet &
animæ: non enim sanabant Apostoli corpore, nisi
quos etiam sanabant spiritu. Et quamuis hic non
exprimatur formula verborum, dubitandum ta-
men non est, quin aliquam adhibuerint; vt etiã
fatentur ij, qui existimãt hæc agi de dono miracu-
lorum. Confirmantur hæc omnia: Quia parum
credibile est, Dominum præcepisse Apostolis vn-
ctionem olei ad curandum corpus per donum
miraculorum, quia hæc vnctio multum detraxisset
miraculo; visi enim fuissent virtute olei curasse;
quod quidam hæretici, inter quos Wicleff, & ali-
qui Caluinistæ, dixerunt: ergo præcepit eam
vnctionẽ ad significandam & efficiendam potissi-
mum in-